บทที่ 3
กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

ส่วนที่ 1: การกำหนดถิ่นกำเนิด

ข้อ 3.1: คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

ซี ไอ เอฟ หมายถึง มูลค่าของสินค้านำเข้า ซึ่งรวมค่าประกันภัยและค่าระวางบรรทุกจนถึงท่าหรือสถานที่นำเข้าในประเทศผู้นำเข้า

หน่วยงานผู้มีอำนาจ หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของภาคีแต่ละฝ่ายในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และอาจมอบอำนาจหรือมอบหมายในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าให้องค์กรที่รับรอง

(เอ) ในกรณีของเปรู ได้แก่ กระทรวงการค้าต่างประเทศและการท่องเที่ยว (มินิสเตริโอ เด โกเมร์ซิโอ เอ็กซ์เตริออร์ อี ตูริสโม - มินเซตูร์) หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว และ

(บี) ในกรณีของไทย ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์

หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว

ผู้ส่งออก หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งอยู่ในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งซึ่งสินค้าถูกส่งออกไป

เอฟ โอ บี หมายถึง มูลค่าของสินค้า ณ ท่าเรือต้นทาง ซึ่งรวมค่าขนส่ง (ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการขนส่งใดก็ตาม) ไปยังท่าหรือสถานที่สุดท้ายสำหรับขนส่งสินค้าไปต่างประเทศ

หลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไป (จี เอ เอ พี) หมายถึง ฉันทามติที่ได้มีการยอมรับหรือการสนับสนุนจากผู้ที่เชื่อถือได้อย่างมีนัยสำคัญในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับการบันทึกรายได้ ค่าใช้จ่าย ต้นทุน สินทรัพย์ และหนี้สิน การเปิดเผยข้อมูลและการเตรียมรายการทางการเงิน จี เอ เอ พี อาจรวมถึงแนวทางอย่างกว้าง ๆ สำหรับการใช้ทั่วไป ตลอดจนมาตรฐาน ทางปฏิบัติ และกระบวนการอย่างละเอียด

ผู้นำเข้า หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่อยู่ในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งที่บุคคลนั้นนำสินค้าเข้ามา

วัสดุทางอ้อม หมายถึง วัสดุที่ใช้ในการผลิต การทดสอบ หรือการตรวจสอบสินค้า แต่ในทางกายภาพไม่รวมอยู่ในตัวสินค้านั้น หรือวัสดุที่ใช้ในการบำรุงรักษาอาคารหรือการใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า ซึ่งรวมถึง

(เอ) เชื้อเพลิงและพลังงาน

(บี) เครื่องมือ แม่พิมพ์ และแบบหล่อ

(ซี) ชิ้นส่วนและวัสดุที่ใช้ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์และอาคาร

(ดี) สารหล่อลื่น ไข สารประกอบ และวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้ในการผลิต หรือใช้กับอุปกรณ์และอาคาร

(อี) ถุงมือ แก้ว รองเท้า เสื้อผ้า อุปกรณ์และสิ่งของเพื่อความปลอดภัย

(เอฟ) อุปกรณ์ สิ่งประดิษฐ์ และสิ่งของที่ใช้สำหรับทดสอบหรือตรวจสอบสินค้า

(จี) ตัวเร่งปฏิกิริยา และตัวทำละลาย และ

(เอช) วัสดุอื่นใดที่ไม่ได้รวมอยู่ในตัวสินค้า แต่ใช้ในการผลิตสินค้า โดยสามารถแสดงให้เห็นอย่างสมเหตุผลว่าการใช้วัสดุดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตนั้นด้วย

วัสดุ หมายถึง วัตถุดิบ ส่วนผสม ชิ้นส่วน ส่วนประกอบ ชุดประกอบย่อย และสินค้าที่ได้ประกอบเข้าด้วยกันทางกายภาพเป็นสินค้าอื่น หรืออยู่ภายใต้กระบวนการในการผลิตสินค้าอื่น

สินค้าที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด หมายถึง สินค้าใด ๆ ซึ่งไม่มีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจากภาคีใด ตามบทนี้

วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด หมายถึง วัสดุใด ๆ ซึ่งไม่มีคุณสมบัติเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดจากภาคีใด ตามบทนี้

สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด หมายถึง สินค้าใด ๆ ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจากภาคีใด ตามบทนี้

วัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิด หมายถึง วัสดุใด ๆ ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดจากภาคีใด ตามบทนี้

วัสดุที่ใช้ในการบรรจุหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสำหรับการขนส่ง หมายถึง วัสดุที่ใช้ในการปกป้องสินค้าระหว่างการขนส่ง และไม่รวมถึงวัสดุที่ใช้บรรจุหีบห่อและภาชนะที่ใช้ในการบรรจุสินค้าสำหรับการขายปลีก

การผลิต หมายถึง การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การสกัด การทำเหมือง การเลี้ยง การเก็บ การรวบรวม การจับ การประมง การดัก การล่า การผลิต การผ่านกระบวนการ หรือการประกอบ และ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หมายถึง หน่วยงานของภาคีผู้นำเข้าที่รับผิดชอบในการตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้า

(เอ) ในกรณีของเปรู ได้แก่ กระทรวงการค้าต่างประเทศและการท่องเที่ยว (มินิสเตริโอ เด โกเมร์ซิโอ เอ็กซ์เตริออร์ อี ตูริสโม - มินเซตูร์) และ

(บี) ในกรณีของไทย ได้แก่ กรมศุลกากร

หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าว

ข้อ 3.2: สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

1. ยกเว้นจะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในบทนี้ ให้ถือว่าสินค้ามีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีฝ่ายหนึ่ง ในกรณีที่

(เอ) มีการได้มาทั้งหมดหรือผลิตขึ้นทั้งหมดในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง ตามที่นิยามไว้ในข้อ 3.3 (สินค้าที่ได้มาทั้งหมดหรือผลิตขึ้นทั้งหมด)

(บี) เป็นไปตามกฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3-เอ (กฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า) เมื่อสินค้าผลิตขึ้นในภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสองโดยใช้วัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด หรือ

(ซี) มีการผลิตขึ้นในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง จากวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดเท่านั้น

2. นอกจากนี้ สินค้าจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดทั้งหมดที่ใช้ได้ของบทนี้

ข้อ 3.3: สินค้าที่ได้มาทั้งหมดหรือผลิตขึ้นทั้งหมด

ภายใต้ความหมายของข้อ 3.2.1 (เอ) (สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด) ให้ถือว่าสินค้าต่อไปนี้ได้รับการพิจารณาว่าเป็นสินค้าที่ได้มาทั้งหมดหรือผลิตขึ้นทั้งหมด

(เอ) สินค้าที่เป็นแร่ธาตุที่สกัดในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง

(บี) สินค้าทางการเกษตรที่เพาะปลูก เก็บเกี่ยว เก็บ หรือรวบรวมได้ในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง

(ซี) สัตว์มีชีวิตที่เกิดและเลี้ยงในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง

(ดี) สินค้าที่ได้มาจากสัตว์มีชีวิตในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง

(อี) สินค้าที่ได้มาจากการล่า การดัก การประมง การรวบรวม การจับ หรือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำซึ่งดำเนินการในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง

(เอฟ) ปลา สัตว์น้ำจำพวกมีเปลือก พืช และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ในทะเล ที่ได้ภายในเขตทางทะเลที่ภาคีแต่ละฝ่ายใช้อำนาจอธิปไตย สิทธิอธิปไตยและเขตอำนาจตามกฎหมายที่ใช้บังคับของภาคีนั้น หรือตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของกฎหมายระหว่างประเทศภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ทำที่เมืองมอนเตโกเบย์ เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1982 หรือซึ่งได้มาจากทะเลหลวง โดยเป็นไปตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของกฎหมายระหว่างประเทศภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล โดยเรือซึ่งมีสิทธิชักธงของเปรูหรือของไทย

(จี) สินค้าที่ผลิตบนเรือโรงงานซึ่งมีสิทธิชักธงของเปรูหรือของไทย จากสินค้าที่ได้มาจากทะเลหลวงตามที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอฟ)

(เอช) สินค้าที่ภาคีฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลของภาคีฝ่ายหนึ่งได้มาจากพื้นดินใต้ทะเลหรือดินใต้พื้นดินใต้ทะเลซึ่งภาคีนั้นมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวตามกฎหมายที่ใช้ของภาคีนั้น หรือตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของกฎหมายระหว่างประเทศภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ทำที่เมืองมอนเตโกเบย์ เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1982

(ไอ) เศษและของเหลือทิ้งขยะที่ได้มาจากการผลิตในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง หรือสินค้าที่ใช้แล้วที่เก็บรวบรวมในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง หากว่าสินค้าดังกล่าวเหมาะเฉพาะสำหรับการนำกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบเท่านั้น และ

(เจ) สินค้าผลิตขึ้นทั้งหมดในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง เฉพาะจากสินค้าที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (ไอ) ของข้อนี้

ข้อ 3.4: มูลค่าการผลิตในภูมิภาค

1. ในกรณีที่ภาคผนวก 3-เอ (กฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า) ระบุข้อกำหนดมูลค่าการผลิตในภูมิภาค ให้คำนวณด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

$$\text{อาร์ วี ซี} = \frac{\text{เอฟ โอ บี - วี เอ็น เอ็ม}}{\text{เอฟ โอ บี}} \times 100$$

โดยที่:

(เอ) “อาร์ วี ซี” เป็นมูลค่าการผลิตในภูมิภาคซึ่งแสดงเป็นค่าร้อยละ

(บี) “เอฟ โอ บี” เป็นมูลค่าของสินค้า ณ ท่าเรือต้นทาง ซึ่งรวมถึงค่าขนส่ง (ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการขนส่งใดก็ตาม) ไปยังท่าหรือสถานที่สุดท้ายสำหรับขนส่งสินค้าไปต่างประเทศ และ

(ซี) “วี เอ็น เอ็ม” เป็นมูลค่าของวัสดุทั้งหมดที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด

2. มูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจะต้องเป็น

(เอ) ในกรณีของวัสดุที่นำเข้า ให้ใช้มูลค่าซี ไอ เอฟ ของวัสดุ ณ ขณะนำเข้า และ

(บี) ในกรณีของวัสดุที่หามาได้โดยผู้ผลิตในดินแดนที่สินค้าถูกผลิตขึ้น ให้ใช้ราคาซื้อขายจริงโดยไม่รวมค่าขนส่ง ค่าประกันภัย ค่าบรรจุหีบห่อ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในการขนส่งวัสดุจากคลังสินค้าของผู้จัดหาไปยังสถานที่ตั้งของผู้ผลิต

3. เพื่อกำหนดอาร์ วี ซี ให้นำจี เอ เอ พี มาใช้

ข้อ 3.5: การดำเนินการเพียงเล็กน้อย

1. การดำเนินการเพียงเล็กน้อยดังต่อไปนี้จะต้องไม่ทำให้เกิดการได้ถิ่นกำเนิดต่อสินค้าหรือวัสดุ

(เอ) การดำเนินการถนอมรักษาสินค้าเพื่อทำให้มั่นใจว่าสินค้าจะยังอยู่ในสภาพที่ดีระหว่างการขนส่งและเก็บรักษา

(บี) การกรองหรือการแยกประเภท การจำแนก การจับคู่ การล้าง การทาสี การเฉือน การผสม การตัด และการบรรจุใหม่

(ซี) การเปลี่ยนแปลงซึ่งการบรรจุภัณฑ์ การแบ่งออก และการจัดรวมบรรจุหีบห่อ

(ดี) การติดเครื่องหมาย ฉลาก เครื่องหมายการค้า หรือสัญลักษณ์การแบ่งแยกอื่น ๆ บนสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของสินค้านั้น

(อี) การถอดแยกสินค้าออกเป็นชิ้นส่วน

(เอฟ) การประกอบกันอย่างง่าย[1] ของชิ้นส่วนหรือผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นสินค้าที่สมบูรณ์

(จี) การบรรจุลงในขวด กระติก ถุง ลัง กล่อง และการดำเนินการบรรจุภัณฑ์อื่น ๆ หรือการยึดติดบนบัตรหรือกระดาน

(เอช) ทำความสะอาด ซึ่งรวมถึงการกำจัดฝุ่น ออกไซด์ น้ำมัน สี หรือสิ่งปกคลุมอื่น ๆ

(ไอ) การใช้น้ำมัน

(เจ) การฆ่าสัตว์

(เค) การผสมของวัสดุ การเจือจางในน้ำหรือสารอื่น ๆ ที่ไม่เปลี่ยนแปลงคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า และ

(แอล) สินค้าที่ได้จากกระบวนการ โดยรวมกันของการดำเนินการตั้งแต่สองการดำเนินการหรือมากกว่านั้นขึ้นไป ที่กล่าวถึงในอนุวรรค (เอ) ถึง (เค) ข้างต้น

2. วรรค 1 ให้มีผลเหนือกว่ากฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3-เอ (กฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า)

ข้อ 3.6: การสะสม

1. ให้สินค้าหรือวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีฝ่ายหนึ่งประกอบเข้ากับสินค้าใด ๆ ในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ถือว่าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น

2. สินค้าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด เมื่อสินค้านั้นถูกผลิตขึ้นในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสอง โดยผู้ผลิตตั้งแต่หนึ่งรายหรือมากกว่าขึ้นไป โดยสินค้าเป็นไปตามข้อกำหนดในข้อ 3.2 (สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด) และข้อกำหนดอื่น ๆ ทั้งหมดในบทนี้

ข้อ 3.7: เกณฑ์ขั้นต่ำ

สินค้าซึ่งผลิตในดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งหรือคู่ภาคีทั้งสองจะต้องเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด หากมูลค่าของวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้นไม่เป็นไปตามข้อกำหนดการเปลี่ยนพิกัดภาษีศุลกากรตามที่กำหนดในภาคผนวก 3-เอ (กฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า) ซึ่งไม่เกินร้อยละ 10 ของมูลค่า เอฟ โอ บี ของสินค้านั้น

---

[1] เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า “อย่างง่าย” ใช้อธิบายกิจกรรมที่ไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะพิเศษ หรือเครื่องจักร เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่ผลิตหรือติดตั้งขึ้นเป็นพิเศษเพื่อดำเนินกิจกรรมนั้น

ข้อ 3.8: สินค้าและวัสดุซึ่งทดแทนกันได้

1. ในการพิจารณาว่าสินค้าหรือวัสดุเป็นสินค้าหรือวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ สินค้าหรือวัสดุซึ่งทดแทนกันจะต้องจำแนกโดย

(เอ) การแบ่งแยกทางกายภาพของสินค้าหรือวัสดุซึ่งทดแทนกันได้แต่ละชนิด หรือ

(บี) การใช้วิธีการบริหารสินค้าคงคลังใด ๆ ซึ่งได้รับการยอมรับตามหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับทั่วไปในจี เอ เอ พี ของภาคีฝ่ายหนึ่งที่มีการดำเนินการผลิตสินค้า หรือได้รับการยอมรับโดยภาคีนั้น

2. วิธีการบริหารสินค้าคงคลังที่ถูกเลือกภายใต้วรรค 1 สำหรับสินค้าหรือวัสดุซึ่งทดแทนกันได้ จะต้องใช้วิธีการดังกล่าวต่อไปสำหรับสินค้าหรือวัสดุนั้น ตลอดปีงบประมาณของบุคคลที่ได้เลือกวิธีการบริหารสินค้าคงเหลือนั้น

ข้อ 3.9: อุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่ใช้เป็นข้อมูลอื่น ๆ

ถิ่นกำเนิดของอุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่ใช้เป็นข้อมูลอื่น ๆ ซึ่งได้รับการจำแนกและจัดส่งมาพร้อมกับสินค้า ณ ขณะการนำเข้า

(เอ) จะต้องไม่นำมาพิจารณาว่าสินค้านั้นได้มาทั้งหมด หรืออยู่ภายใต้ข้อกำหนดการเปลี่ยนพิกัดภาษีศุลกากร หรือกระบวนการที่ใช้ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3-เอ (กฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า) หรือ

(บี) จะต้องนำมาประกอบการพิจารณาว่าเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดแล้วแต่กรณี ในการคำนวณมูลค่าการผลิตในภูมิภาคของสินค้านั้น หากสินค้านั้นอยู่ภายใต้ข้อกำหนดสัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาค

โดยมีเงื่อนไขว่า

(หนึ่ง) อุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่ใช้เป็นข้อมูลอื่น ๆ ไม่ได้ทำบัญชีราคาสินค้าแยกต่างหากจากสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดนั้น และ

(สอง) ปริมาณและมูลค่าของอุปกรณ์ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง เครื่องมือ และคู่มือหรือวัสดุที่ใช้เป็นข้อมูลอื่น ๆ เป็นปริมาณและมูลค่าตามปกติสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดนั้น

ข้อ 3.10: วัสดุบรรจุภัณฑ์และภาชนะสำหรับการขายปลีก

1. วัสดุบรรจุภัณฑ์และภาชนะบรรจุภัณฑ์ ซึ่งใช้บรรจุสินค้าเพื่อการขายปลีก หากถูกจำแนกพิกัดร่วมกัน สินค้าจะต้องไม่นำมาพิจารณาว่าวัสดุที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้นเป็นไปตามการเปลี่ยนพิกัดภาษีศุลกากรหรือกระบวนการที่ใช้ตามที่ระบุในภาคผนวก 3-เอ (กฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า) หรือว่าสินค้านั้นได้มาทั้งหมดหรือผลิตขึ้นทั้งหมดหรือไม่

2. เมื่อสินค้าขึ้นอยู่กับข้อกำหนดมูลค่าการผลิตในภูมิภาค มูลค่าของวัสดุบรรจุภัณฑ์และภาชนะนั้นจะต้องนำมาประกอบการพิจารณาเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดแล้วแต่กรณี ในการคำนวณมูลค่าการผลิตในภูมิภาคของสินค้านั้น

ข้อ 3.11: วัสดุที่ใช้ในการบรรจุหีบห่อและภาชนะที่ใช้บรรจุสำหรับการขนส่ง

ในทุกกรณี วัสดุที่ใช้ในการบรรจุและภาชนะที่ใช้บรรจุสำหรับการขนส่งจะต้องไม่นำมาประกอบการพิจารณาถิ่นกำเนิดของสินค้านั้น

ข้อ 3.12: วัสดุทางอ้อม

ให้วัสดุทางอ้อมถือเป็นวัสดุที่ได้ถิ่นกำเนิดโดยไม่ต้องคำนึงว่าผลิตที่ใด

ข้อ 3.13: การจัดชุดหรือการคละกันของสินค้า

1. การจัดชุดหรือการคละกันของสินค้า อันเป็นผลจากการใช้กฎเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการตีความระบบฮาร์โมไนซ์ จะต้องได้ถิ่นกำเนิดก็ต่อเมื่อสินค้าแต่ละชิ้นในชุดหรือการคละกันนั้นเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด และทั้งชุดหรือการคละกันของสินค้าและสินค้าดังกล่าวเป็นไปตามข้อกำหนดอื่น ๆ ทั้งหมดที่ใช้บังคับตามบทนี้

2. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 การจัดชุดหรือการคละกันของสินค้าจะได้ถิ่นกำเนิดเมื่อมูลค่าของสินค้าที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดทั้งหมดในชุดหรือการคละกันของสินค้าไม่เกินร้อยละ 15 ของมูลค่าเอฟ โอ บี ในการจัดเป็นชุดหรือคละกัน

ข้อ 3.14: การขนส่งโดยตรง

1. เพื่อให้สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดคงไว้ซึ่งสถานะของการได้ถิ่นกำเนิดนั้น สินค้านั้นจะต้องถูกขนส่งโดยตรงระหว่างคู่ภาคี ทั้งนี้ เงื่อนไขดังต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาว่าเป็นการขนส่งโดยตรงจากภาคีผู้ส่งออกไปยังภาคีผู้นำเข้า

(เอ) สินค้าถูกขนส่งโดยไม่ผ่านดินแดนของประเทศที่มิใช่ภาคีหนึ่งประเทศหรือหลายประเทศ หรือ

(บี) สินค้าถูกขนส่งผ่านประเทศที่มิใช่ภาคีตั้งแต่หนึ่งประเทศหรือมากกว่าขึ้นไป โดยมีหรือไม่มีการถ่ายลำเรือหรือเก็บรักษาไว้ชั่วคราว ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานศุลกากรของประเทศที่มิใช่ภาคีหนึ่งประเทศหรือหลายประเทศ โดยมีเงื่อนไขว่า

(หนึ่ง) สินค้านั้นไม่ได้เข้าสู่การค้า หรือการบริโภคในประเทศที่ผ่านแดน และ

(สอง) สินค้านั้นไม่ได้ผ่านการดำเนินการใด ๆ ในดินแดนของประเทศที่มิใช่ภาคีหนึ่งประเทศหรือหลายประเทศ ที่นอกเหนือไปจากการขนถ่ายสินค้าลง การขนถ่ายสินค้าขึ้น หรือการดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นต่อการเก็บรักษาสินค้านั้นให้อยู่ในสภาพที่ดี

2. ในการปฏิบัติตามอนุวรรค 1 (บี) จะต้องแสดงโดยการยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ต่อภาคีผู้นำเข้า

(เอ) กรณีการขนส่งผ่านแดนหรือการถ่ายลำเรือ เอกสารการขนส่ง เช่น ใบตราส่งสินค้าทางอากาศ ใบตราส่งสินค้าทางเรือ หรือเอกสารการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือแบบผสม ที่รับรองการขนส่งจากภาคีผู้ส่งออกไปยังภาคีผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี และ

(บี) กรณีการขนส่งผ่านแดนโดยเก็บรักษาชั่วคราว เอกสารการขนส่ง เช่น ใบตราส่งสินค้าทางอากาศ ใบตราส่งสินค้าทางเรือ หรือเอกสารการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือแบบผสม ที่รับรองการขนส่งจากภาคีผู้ส่งออกไปยังภาคีผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี นอกจากนี้ เมื่อถูกร้องขอจากหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้า เอกสารต่าง ๆ ซึ่งออกโดยหน่วยงานศุลกากรหรือหน่วยงานผู้มีอำนาจอื่น ๆ ของประเทศที่มิใช่ภาคีหนึ่งประเทศหรือหลายประเทศ ซึ่งได้อนุญาตให้มีการเก็บรักษาตามกฎหมายภายในประเทศของประเทศที่มิใช่ภาคีหนึ่งประเทศหรือหลายประเทศนั้น

ข้อ 3.15: คณะอนุกรรมการด้านกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ณ ที่นี้ คู่ภาคีจัดตั้งคณะอนุกรรมการด้านกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”)

2. หน้าที่ของคณะอนุกรรมการ ได้แก่

(เอ) ทบทวนและจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมาธิการร่วม เกี่ยวกับ

(หนึ่ง) การปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้

(สอง) การแก้ไขบทนี้ ภาคผนวก 3-เอ (กฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า) และภาคผนวก 3-บี (ข้อกำหนดข้อมูลขั้นต่ำสำหรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า) ตามที่ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสนอ และ

(สาม) การแก้ไขภาคผนวก 3-เอ (กฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า) บนพื้นฐานของการปรับเปลี่ยนปรับโอนระบบฮาร์โมไนซ์

(บี) พิจารณาเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับบทนี้ ตามที่คู่ภาคีอาจตกลงกัน

(ซี) รายงานผลการศึกษาของตนต่อคณะกรรมาธิการร่วม และ

(ดี) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมาธิการร่วมมอบหมาย

ส่วนที่ 2: ขั้นตอนการดำเนินการ

ข้อ 3.16: การขอรับการประติบัติที่ได้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร

เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอื่นในข้อ 3.25 (การขอคืนอากร) ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดให้ผู้นำเข้าในดินแดนของตนที่ขอรับการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร

(เอ) จัดทำการสำแดงในการสำแดงศุลกากรว่าสินค้าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

(บี) มีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในความครอบครองของตน ณ เวลาที่ได้กระทำการสำแดงที่อ้างถึงในอนุวรรค (เอ)

(ซี) มีเอกสารอยู่ในความครอบครองของตนซึ่งรับรองว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ได้ระบุไว้ตามข้อ 3.14 (การขนส่งสินค้าโดยตรง) แล้ว ในกรณีที่ใช้บังคับ และ

(ดี) ยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยังมีผลใช้บังคับ รวมทั้งเอกสารที่อ้างถึงในอนุวรรค (ซี) ต่อหน่วยงานศุลกากร ในกรณีที่ภาคีกำหนดไว้

ข้อ 3.17: หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าใช้สำหรับแสดงเป็นหลักฐานว่า สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้านั้น ถูกส่งออกจากดินแดนของภาคีฝ่ายหนึ่งไปยังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ตามที่กำหนดไว้ภายใต้บทนี้

2. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องมีข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดข้อมูลขั้นต่ำ ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 3-บี (ข้อกำหนดข้อมูลขั้นต่ำสำหรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า) เพื่อความมุ่งประสงค์ของการมีผลใช้บังคับของความตกลงนี้ คู่ภาคีจะต้องแลกเปลี่ยนรูปแบบหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของตน ให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ต่อรูปแบบหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นภาษาอังกฤษต่อภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยระบุวันที่ที่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

3. ให้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแต่ละฉบับครอบคลุมการขนส่งหนึ่งเที่ยวต่อสินค้าหนึ่งหรือหลายประเภท ซึ่งมีวิธีการขนส่งหนึ่งรูปแบบหรือมากกว่า

4. การออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีแต่ละฝ่าย หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ โดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของภาคีนั้น

5. การยื่นขอหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องกระทำโดยผู้ส่งออกของสินค้านั้น ผู้ส่งออกนั้นจะต้องส่งมอบแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกซึ่งหนังสือคำร้อง พร้อมด้วยบัญชีราคาสินค้าและเอกสารที่จำเป็นอื่นใด ๆ ที่เป็นหลักฐานว่า สินค้านั้นสอดคล้องกับกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้บทนี้

6. ให้ยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าอาจร้องขอให้ผู้นำเข้าส่งมอบคำแปลของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นภาษาของภาคีผู้นำเข้า

7. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องมีชื่อและลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก เช่นเดียวกันกับตราประทับของหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องไม่มีการแก้ไขใด ๆ

8. ก่อนที่ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ คู่ภาคีจะต้องตกลงกันว่า ลายมือชื่อของผู้ส่งออก และของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก รวมทั้งตราประทับของหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก จะสามารถจัดทำในรูปแบบสแกน ลงนามด้วยลายมือ หรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ คู่ภาคีจะต้องตกลงกันสำหรับการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในรูปแบบของลายมือชื่อหรือตราประทับ

9. หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก ไม่ให้ออกหนังสือดังกล่าวก่อนวันที่ออกบัญชีราคาสินค้า และไม่ช้าไปกว่าวันที่รับบรรทุกสินค้า

10. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 9 ในพฤติการณ์พิเศษ อาจออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหลังจากวันที่รับบรรทุกสินค้าได้ หาก

(เอ) ยังไม่ได้ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในขณะที่รับบรรทุกสินค้า เนื่องจากความผิดพลาด การงดเว้นการกระทำ หรือพฤติการณ์อื่นใด หรือได้ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแล้ว และหนังสือดังกล่าวปรากฏข้อผิดพลาดที่ตรวจพบก่อนการยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นต่อหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้า ให้ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านี้ได้ไม่ช้ากว่าหนึ่งปีหลังจากวันที่บรรทุกสินค้า หรือ

(บี) ได้ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแล้ว แต่ไม่ได้รับการยอมรับ ณ ขณะนำของเข้าด้วยเหตุผลทางเทคนิค หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกให้ย้อนหลังจะต้องระบุเลขที่ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับ และวันที่ออกหนังสือรับรองดังกล่าว ให้ระยะเวลามีผลใช้บังคับเท่ากับที่กำหนดไว้ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับ

ในกรณีดังกล่าว หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะต้องระบุว่า “ISSUED RETROACTIVELY”

11. ในกรณีที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าถูกโจรกรรม สูญหาย หรือถูกทำลาย ผู้ส่งออกอาจยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก ซึ่งออกหนังสือรับรองดังกล่าว เพื่อขอรับสำเนาต้นฉบับที่ได้รับการรับรองความถูกต้อง ซึ่งเป็นการออกบนพื้นฐานของเอกสารส่งออกที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงาน โดยแสดงคำว่า “CERTIFIED TRUE COPY” สำเนาถูกต้องที่รับรองจะต้องระบุเลขที่ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับ และวันที่ออกหนังสือรับรองดังกล่าว ให้สำเนาถูกต้องที่รับรองมีอายุภายในระยะเวลาที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าต้นฉบับมีผลใช้บังคับ

ข้อ 3.18: หน่วยงานผู้มีอำนาจ

1. หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องแจ้งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงรายชื่อและตัวอย่างลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งตัวอย่างตราประทับที่ใช้สำหรับการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

2. ให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีแจ้งถึงการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ต่อข้อมูลที่ให้ไว้ตามวรรค 1 ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง โดยระบุวันที่ที่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

3. หน่วยงานผู้มีอำนาจของแต่ละภาคีจะต้อง

(เอ) ตรวจสอบความถูกต้องว่าสินค้านั้นได้ถิ่นกำเนิดสินค้าตามกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าของบทนี้

(บี) ทำให้มั่นใจว่าถ้อยแถลงในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าสอดคล้องกับเอกสารหลักฐานที่ส่งมอบเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณา

(ซี) ทำให้มั่นใจว่าคำอธิบาย ปริมาณ และน้ำหนักของสินค้าตามที่ระบุไว้ สอดคล้องกับสินค้าที่จะส่งออกจริง

(ดี) ทำให้มั่นใจว่าหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าแต่ละฉบับปรากฏหมายเลขอ้างอิงเฉพาะตัว และ

(อี) จัดหาวิธีการที่จำเป็นสำหรับการดูแลการกระทำของตน

ข้อ 3.19: การควบคุมหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

1. เมื่อภาคีผู้นำเข้ามีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดของสินค้า หรือความถูกต้องแท้จริงของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า สินค้านั้นอาจได้รับการตรวจปล่อยโดยให้มีการวางเงินประกันหรือชำระอากรไปก่อน ระหว่างรอผลการตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดสินค้า ให้คืนเงินประกันหรืออากรที่ได้ชำระไปแล้ว เมื่อผลการตรวจพิสูจน์ยืนยันว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

2. เมื่อหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้ามีข้อผิดพลาดหรือไม่ครบถ้วน หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าจะต้องแจ้งให้ผู้นำเข้าทราบ และให้ระยะเวลา 60 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เพื่อยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับแก้ไข เมื่อมีการวางเงินประกันหรือชำระอากรแล้ว หากผู้นำเข้าไม่ยื่นหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับที่ถูกต้องภายในระยะเวลา 60 วันดังกล่าว หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าจะต้องปฏิเสธการประติบัติพิเศษทางภาษี และให้เงินประกันมีผลบังคับหรือให้เรียกเก็บอากรที่เกี่ยวข้อง

3. คู่ภาคีจะต้องแลกเปลี่ยนการเข้าถึงทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อยืนยันความแท้จริงของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของตน ให้ข้อมูลนี้เป็นข้อมูลเฉพาะหน่วยงานผู้มีอำนาจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เท่านั้น

4. หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าจะต้องไม่ปฏิเสธหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า เนื่องจากมีความคลาดเคลื่อนของข้อมูลเล็กน้อย อาทิ ความแตกต่างเพียงเล็กน้อยระหว่างเอกสาร หรือข้อผิดพลาดอาทิ การพิมพ์ผิด หรือความยาวเกินช่องที่กำหนด โดยมีเงื่อนไขว่าข้อผิดพลาดเพียงเล็กน้อยเหล่านี้ จะต้องไม่สร้างข้อสงสัยต่อสถานะการได้ถิ่นกำเนิดสินค้าของสินค้านั้น

ข้อ 3.20: ข้อกำหนดการเก็บบันทึก

1. ผู้ส่งออกจะต้องเก็บรักษาเป็นระยะเวลาขั้นต่ำห้าปีนับจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ซึ่งบันทึกทั้งหมดที่จำเป็นทั้งหมดสำหรับการพิสูจน์ว่า สินค้าที่ผู้ส่งออกได้ส่งมอบหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด

2. ผู้นำเข้าที่ขอรับการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าที่นำเข้ามายังดินแดนของภาคีจะต้องเก็บรักษา เป็นระยะเวลาขั้นต่ำห้าปีนับจากวันที่นำเข้าสินค้า ซึ่งบันทึกทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับการพิสูจน์ว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติที่จะได้รับการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร

3. หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องเก็บรักษา เป็นระยะเวลาขั้นต่ำห้าปีนับจากวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ซึ่งสำเนาหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและเอกสารประกอบการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าทั้งหมด

ข้อ 3.21: การตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิด

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการพิจารณาว่าสินค้าที่นำเข้ามายังดินแดนของภาคีจากดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้นำเข้าอาจดำเนินการตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดโดยวิธีการหนึ่งวิธีหรือหลายวิธี ดังต่อไปนี้

(เอ) การร้องขอข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้นำเข้า

(บี) การร้องขอข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต ผ่านหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก

(ซี) การร้องขอให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบถิ่นกำเนิดสินค้านั้น หรือ

(ดี) การเข้าตรวจพิสูจน์ ณ สถานประกอบการของผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตในดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก เพื่อสังเกตสถานที่และขั้นตอนการผลิตของสินค้า และเพื่อตรวจสอบบันทึกตามที่อ้างถึงในข้อ 3.20 (ข้อกำหนดการเก็บบันทึก) รวมถึงเอกสารทางบัญชี

2. การร้องขอที่ทำขึ้นตามอนุวรรค 1 (บี) หรือ 1 (ซี) โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้นำเข้าและข้อมูลทั้งหมดที่จัดส่งเป็นคำตอบโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก จะต้องจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ

3. ในกรณีที่ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ผลิต ไม่ตอบคำร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมเป็นลายลักษณ์อักษรที่ภาคีผู้นำเข้าได้จัดทำขึ้นตามอนุวรรค 1 (เอ) หรือ 1 (บี) ภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอดังกล่าว ภาคีผู้นำเข้าอาจปฏิเสธการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าที่เกี่ยวข้อง

4. ในกรณีที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้นำเข้าร้องขอความช่วยเหลือตามอนุวรรค 1 (ซี)

(เอ) หน่วยงานของภาคีผู้นำเข้าจะต้องจัดส่งข้อมูลให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก พร้อมด้วย

(หนึ่ง) เหตุผลว่าเหตุใดจึงจำเป็นต้องร้องขอความช่วยเหลือในการตรวจพิสูจน์ดังกล่าว

(สอง) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าของสินค้านั้น หรือสำเนาหนังสือรับรองดังกล่าว และ

(สาม) ข้อมูลและเอกสารใด ๆ ที่อาจจำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ของการร้องขอดังกล่าว

(บี) หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกจะต้องจัดส่งถ้อยแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นภาษาอังกฤษให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้นำเข้า ซึ่งรวมถึงข้อเท็จจริงและผลการพิจารณา ตลอดจนเอกสารประกอบใดที่ผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตได้จัดหาให้ ถ้อยแถลงจะต้องระบุอย่างชัดเจนว่า สินค้าที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดและได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่น ๆ ที่ใช้บังคับภายใต้บทนี้หรือไม่ หากสินค้านั้นสามารถพิจารณาได้ว่าเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด ถ้อยแถลงดังกล่าวจะต้องรวมคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับวิธีที่สินค้านั้นได้สถานะถิ่นกำเนิด และ

(ซี) ในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกไม่สามารถจัดส่งถ้อยแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 180 วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ หรือในกรณีที่ถ้อยแถลงลายลักษณ์อักษรที่ให้นั้นมีข้อมูลไม่เพียงพอ ภาคีผู้นำเข้าอาจปฏิเสธการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าที่เกี่ยวข้อง

5. ในกรณีที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้นำเข้าประสงค์จะดำเนินการตรวจพิสูจน์ตามอนุวรรค 1 (ดี) หน่วยงานดังกล่าวจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นระยะเวลา 45 วันก่อนการเข้าตรวจพิสูจน์ต่อผู้ผลิตหรือผู้ส่งออก ผ่านหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกเกี่ยวกับการร้องขอดังกล่าว ในกรณีที่ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกไม่ให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรต่อการร้องขอดังกล่าว ผ่านหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออกภายใน 45 วันนับจากวันที่ได้รับแจ้ง ภาคีผู้นำเข้าอาจปฏิเสธการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่สินค้าที่เกี่ยวข้อง

6. ในกรณีที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้นำเข้าประสงค์จะดำเนินการเข้าตรวจพิสูจน์ตามวรรค 5 หน่วยงานดังกล่าวจะต้องแจ้งต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก พร้อมด้วย

(เอ) ชื่อของผู้ผลิตหรือผู้ส่งออก ซึ่งสถานประกอบการของบุคคลดังกล่าวเป็นสถานที่ที่มีการร้องขอให้เข้าตรวจสอบ

(บี) วันที่และสถานที่ที่เสนอเข้าตรวจสอบ

(ซี) ขอบเขตของการเข้าตรวจสอบที่เสนอ รวมถึงรายละเอียดสินค้าที่เป็นวัตถุประสงค์ในการตรวจพิสูจน์ ตามที่ได้อ้างถึงในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และ

(ดี) ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้นำเข้า ซึ่งรับผิดชอบในการเข้าตรวจสอบ

7. ภาคีผู้นำเข้าจะต้อง ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับจากวันที่เริ่มการตรวจพิสูจน์ แจ้งผู้นำเข้าและภาคีผู้ส่งออก รวมถึงผู้ส่งออกหรือผู้ผลิตผ่านหน่วยงานผู้มีอำนาจของภาคีผู้ส่งออก ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงผลการพิจารณาว่า สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดหรือไม่ ตลอดจนข้อเท็จจริงที่พบและพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการพิจารณาดังกล่าว

8. ตามกฎหมายภายในของตน ภาคีผู้นำเข้าอาจระงับการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรแก่ผู้นำเข้า สำหรับการนำเข้าสินค้าครั้งถัดไป หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีผู้นำเข้าได้มีการพิจารณาแล้วว่า สินค้าที่ผลิตโดยผู้ผลิตรายเดียวกันนั้นไม่มีคุณสมบัติได้รับการประติบัติพิเศษดังกล่าว จนกว่าจะสามารถแสดงได้ว่าสินค้านั้นเป็นไปตามข้อกำหนดภายใต้บทนี้

ข้อ 3.22: การพิจารณาการตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิด

หากการตรวจพิสูจน์ถิ่นกำเนิดมีผลว่า

(เอ) สถานะการได้ถิ่นกำเนิดสินค้าของสินค้าได้รับการยอมรับ ภาคีผู้นำเข้าจะต้องถือว่ากระบวนการตรวจพิสูจน์จบสิ้น และคืนเงินประกันที่ให้ไว้หรือมูลค่าของค่าปรับที่เกี่ยวข้อง

(บี) สินค้านั้นไม่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้า ภาคีผู้นำเข้าจะต้องเรียกเก็บเงินค่าปรับหรือริบเงินประกันนั้น นอกจากนี้ ภาคีผู้นำเข้าอาจใช้บทลงโทษตามกฎหมายภายในของตน

ข้อ 3.23: บทลงโทษ

ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการสำหรับบทลงโทษทางแพ่ง ทางปกครอง หรือทางอาญา ต่อการละเมิดกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนที่เกี่ยวข้องกับบทนี้

ข้อ 3.24: บัญชีราคาสินค้าที่ออกโดยประเทศที่มิใช่ภาคี

เพื่อความมุ่งประสงค์ของการให้การประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร หน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าจะต้องยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในกรณีที่บัญชีราคาสินค้าที่ครอบคลุมถึงสินค้าในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้น ออกโดยผู้ดำเนินการในภาคีผู้ส่งออกหรือในประเทศที่มิใช่ภาคี โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้านั้นเป็นไปตามข้อกำหนดที่ใช้ทั้งหมดของบทนี้

ข้อ 3.25: การคืน

1. ในกรณีที่สินค้าน่าจะถือได้ว่ามีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้า เมื่อนำเข้าไปยังดินแดนของภาคีผู้นำเข้า แต่ไม่ได้มีการขอรับการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากร ณ เวลานำเข้า ผู้นำเข้าอาจ ภายในหนึ่งปีนับจากวันที่นำเข้า ขอรับการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรและขอรับการคืนอากรใด ๆ ที่ชำระเกินโดยมีเงื่อนไขว่าก่อนการตรวจปล่อยสินค้า ผู้นำเข้าได้สำแดงในการสำแดงข้อมูลต่อศุลกากรถึงความประสงค์ของตนที่จะขอรับการประติบัติพิเศษทางภาษีศุลกากรในภายหลัง

2. ในกรณีนี้ ผู้นำเข้าจะต้องยื่นต่อหน่วยงานศุลกากรของภาคีผู้นำเข้าซึ่งเอกสารต่อไปนี้

(เอ) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยังมีผลใช้บังคับ ซึ่งแสดงว่าสินค้านั้นมีคุณสมบัติเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดสินค้า และ

(บี) เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าสินค้าตามที่ภาคีผู้นำเข้าอาจกำหนด

ข้อ 3.26: หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์

คู่ภาคีอาจเริ่มพัฒนาหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ โดยมุ่งหมายที่จะนำหนังสือรับรองดังกล่าวมาบังคับใช้ หากคู่ภาคีตกลง

ข้อ 3.27: จุดติดต่อ

1. หน่วยงานผู้มีอำนาจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ละหน่วยงานจะต้องกำหนดจุดติดต่อหนึ่งจุดหรือมากกว่าเพื่อความมุ่งวัตถุประสงค์ของบทนี้ และจัดส่งรายละเอียดจุดติดต่อดังกล่าวแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

2. รายละเอียดการติดต่อจะต้องรวมถึงชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

3. ให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ซึ่งรายละเอียดการติดต่อเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นภาษาอังกฤษต่อภาคีอีกฝ่ายหนึ่งภายใน 30 วัน หลังจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ข้อ 3.28: แผนความร่วมมือในอนาคต

สำหรับสินค้าที่ระบุว่า “เพื่อการเจรจาในอนาคต” ในภาคผนวก 3-เอ (กฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า) คู่ภาคีจะต้องตกลงกฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้าที่เกี่ยวข้อง